

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně: B. K., nar. X, bytem X
proti

žalovanému: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 21. 2. 2025 proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 2. 2025, č. j. X o
invalidní důchod

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 6. 2. 2025, č. j. X se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím č. j. X ze dne 30. 10. 2024 žalovaný odňal žalobkyni invalidní důchod dle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný při rozhodnutí vycházel z posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 14. 10. 2024, z něhož vyplývá, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost žalobkyně poklesla pouze o 25 %, tudíž již není invalidní.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

2. Rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 2. 2025, č. j. X byly zamítnuty námitky žalobkyně proti výše uvedenému rozhodnutí a toto bylo potvrzeno. Podkladem pro rozhodnutí byl posudek IPZS o invaliditě ze dne 4. 2. 2025 č. j. LPS/2024/2193-NR-MR-CSSZ, dle něhož se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, v platném znění, žalobkyně není invalidní, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25 %, den zániku invalidity: 12. 7. 2024. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je periferní vestibulární syndrom s recidivujícími ataky vertiga charakteru morbus Menieri vpravo s vegetativním doprovodem, s tinnitem a lehkou oboustrannou nedoslýchavostí (celková ztráta sluchu dle Fowlera 28,6 %). Je aplikovaná pravidelná vazodilatační léčba, 3x provedena intratympanická instalace kortikoidů, dle kontrolních ORL vyšetření v 10/2024 a 1/2025 s omezením počtu záchvatů a zmírněním intenzity. Postižení hodnoceno jako středně těžké, míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena dle kap. VIII, odd. A, pol. 8 b). Při uvedeném klinickém nálezů by míra poklesu pracovní schopnosti odpovídala dolní hranici daného rozmezí (20-35 %) s přihlédnutím k dalšímu lehkému postižení zdravotního stavu byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti středem daného rozmezí – 25 %. Zdravotní postižení není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení dle pol. 8c) kap. VIII, odd. A přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., protože se nejedná o prudké závratě několikrát měsíčně se značnou nejistotou a těžkostmi při chůzi a stání.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 21. 2. 2025 doručenou zdejšímu soudu dne 24. 2. 2025 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného. Žalobu odůvodnila tím, že žalovaný zamítl její námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 30. 10. 2024, jímž jí byl odebrán invalidní důchod 1. stupně. S rozhodnutím nesouhlasí, neboť má zato, že její zdravotní stav odpovídá invaliditě prvního stupně a byl nedostatečně zjištěn či byl chybně posouzen, a to i v řízení o podaných námitkách kvůli tomu, že od 7. 3. 2024 se její zdravotní stav opět zhoršil, podala si novou žádost o zvýšení stupně invalidity, jež byla zamítnuta, při podání námitky jí byla invalidita odebrána. trpí Menierovou chorobou s těžkým průběhem, má časté záchvaty vertiga se zvracením, tinnitus, nespavost, nejistotu chůzi, prudké pohyby, sluchovou vadu, což značně limituje její běžný i pracovní život. Požaduje proto, aby byl její zdravotní stav znovu posouzen a napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaný dne 17. 3. 2025 ve svém vyjádření k žalobě zrekapituloval dosavadní průběh správních řízení a navrhl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení. Posudky zjištěný pokles pracovní schopnosti činí u žalobkyně pouze 25 % a nejsou tak splněny podmínky pro vznik Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

nároku na invalidní důchod dané ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění. Posudek vypracovaný v rámci námitkového řízení splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi, přičemž posuzující lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. Za takto zjištěného skutkového stavu žalovaný i nadále setrval na napadeném rozhodnutí.

IV.

Posouzení věci soudem

5. V dané věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. a) a § 51 odst. 2 s. ř. s.

6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V.

Rozhodnutí soudu

7. Žaloba je důvodná.

8. Žalobkyně svoji žalobu odůvodnila tím, že její zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti byl nedostatečně a chybně posouzen, neboť ačkoli se její zdravotní stav zhoršil, bylo vydáno rozhodnutí o odebrání invalidního důchodu I. stupně.

9. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

10. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

11. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 26. 6. 2025 za účasti odborných lékařů z oboru neurologie, jemuž žalobkyně nebyla přítomna, neboť dokumentace byla dostačující. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že ode dne 4. 2. 2025 byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu prvního

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Doba platnosti (lhůta KLP): 31. 1. 2027. Žalobkyně byla posuzována jako nekvalifikovaná recepční. Dle doložené zdravotní dokumentace byl k datu posouzení zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s negativním dopadem na pracovní schopnost, jehož rozhodující příčinou je recidivující vertigo v rámci usp. M. Meniér, Ménierova choroba vpravo, funkčně těžká, s postupně progredující poruchou sluchu a s reaktivním narušením psychických funkcí. I přes toto postižení byla žalobkyně schopna pokračovat v práci na plný úvazek, jednalo se tedy o zdravotní stav, který měl nepodstatný vliv na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti. Invalidita byla k 12. 7. 2024 oduznána. Od 2. 12. 2024 došlo k opětovnému zhoršení s nutností vystavení dlouhodobé PN (do 3. 2. 2025), pro hypakuzi a časté absence zaměstnavatelem doručeno snížení úvazku Ataky se vyskytují nepravidelně, trvají 1-12 hodin a jsou doprovázeny vertigem a tinnitem. Dosavadní léčba bez výraznějšího efektu, v plánu ATB intratympanálně, ke zvážení je operace. Z výraznějších komorbidit je přítomna úzkostně depresivní symptomatologie s předpokladem zlepšení na zavedené léčbě, etiologie reaktivní při základním vestibulárním onemocnění, ekzém rukou (t.č. diskrétní) a asthma bronchiale s lehkou VP u fumátorky. Komise je, co se týče typu rozhodujícího postižení, v souladu s posudkovým hodnocením prvoinstančního řízení a konstatuje, že se jedná o recidivující vertigo v rámci usp. M. Meniér, postižení ucha, bradavkového výběžku, sluchu charakteru komplikací provázejících ušní postižení, ušní šelesty, tinnitus, funkčně závažné formy, zejména s narušením pozornosti, spánku, s poruchami sluchu, poruchou rovnováhy.

12. V období od 12. 7. 2024 do 3. 2. 2025 byla míra poklesu pracovní schopnosti, co se týče míry PPS zhodnocena v souladu s námitkovými posudky 25 %. Vzhledem k tomu, že rovnovážnou poruchu doprovází i tinnitus a porucha sluchu, bylo hodnoceno dle kapitoly VIII, odd. A, položky 10, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Na dolní hranici taxačního rozmezí hodnoceno s ohledem na zachovalou schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, zohledněny byly i všechny komorbidity a profese. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 citované vyhlášky, není ani důvodu pro použití § 4 citované vyhlášky (nepodstatný vliv DNZ na schopnost pokračovat ve výdělečné činnosti byl zhodnocen volbou dolní hranice míry PPS pro dané posudkové kritérium). Celková míra poklesu pracovní schopnosti činila 25 %. K datu vydání napadeného rozhodnutí (6. 2. 2025) byl zjištěn DNZS ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, posuzovaná již nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 citovaného zákona. Den vzniku invalidity: 30. 1. 2022 (dáno dnem nástupu na ORL hospitalizaci). Zánik invalidity: 12. 7. 2024 (dáno dnem kontrolního prvoinstančního jednání).

13. Od 4. 2. 2025 byla míra poklesu pracovní schopnosti zhodnocena 35 % dle kapitoly VIII, odd. A, položky 10, písm. b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Na horní hranici taxačního rozmezí hodnoceno s ohledem na recidivující charakter obtíží, sdruženost symptomů a narušení psychických funkcí. Brána v potaz i možnost chirurgického řešení, zohledněny též všechny komorbidity a profese. Nelze Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

hodnotit dle vyšších posudkových položek, neboť žalobkyně mimo ataky netrpí značnou nejistotou a těžkostmi při chůzi či stání, nejsou přítomny pády ani nystagmus, HIT gain test nevybavuje sakády. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 citované vyhlášky a není ani důvodu pro použití § 4 citované vyhlášky. Celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 35 %. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl zjištěn DNZS ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Žalobkyně je invalidní dle § 39 odst. 1 citovaného zákona. Jde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobkyně schopna práce s vysokými nároky na dobrý sluch, v hluku nebo v práci s rizikem hluku, není schopna práce ve výškách, fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny či práce se zvýšeným rizikem stresu nebo ve znečištěném prostředí. Je schopna práce lehčí, s menšími nároky na smyslové (sluchové) rovnovážné a psychické schopnosti, v menším rozsahu a intenzitě, bez setrávání v chladu či vlhku, za dodržení výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. Den opětovného vzniku invalidity stanoven dnem následujícím po dni ukončení PN, tedy od 4. 2. 2025. Platnost stanovena vzhledem k možnosti zlepšení po zvažované ATB intratympanální léčbě, příp. operaci, omezeně na 2 roky do 31. 1. 2027, dále dle vývoje stavu.

14. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

15. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

16. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 30. 10. 2024, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím byl žalobkyni od 16. 11. 2024 odňat invalidní důchod dle ust. § 26 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 26. 6. 2025 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť došlo k poklesu její pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Soud proto v souladu s ust. § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení pro vady řízení spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, za situace, kdy dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činila 35%, avšak lékaři IPZS nebyla žalobkyně shledána invalidní.

17. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšné žalobkyni, jež nebyla právně zastoupena, však žádné náklady nevznikly, a z tohoto důvodu soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 12. 9. 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.